

fremfat i dnene Almindelighed er ganske absolut urigtig. Mennesket formaar virkelig ikke at tilintetgøre Naturens Hjælpekilder. Et Par Linier nedenfor udtales, at det er en uafviselig Kjendsgjerning, at det overhovedet er let nok ved en voldsom og hensynsløs Indgriben at forstyrre Ligevægten i Naturens Husboldning. Denne almindelige Sætning — det tør jeg paastaa — er lige saa urigtig. Det er ikke muligt for Mennesket ved en voldsom og hensynsløs Indgriben at forstyrre Ligevægten i Naturens Husboldning. Det skal man nok lade være; men det, at man udfæstet saadanne almindelige Sætninger, der i deres Almindelighed i det Mindste ere urigtige, beviser ikke, at de ere rigtige med Hensyn til de enkelte Forhold, hvorpaa man vil anvende dem. Det er det, der trænger til nyere Bevis, som jeg har savnet i Kommissionens Betænkning. Jeg kan af de Grunde og de Betragtninger, som jeg i Korthed har tilslået mig at antyde, ikke komme, i det Mindste ikke for Dieblisset, saalænge indtil jeg bliver bedre oplyst, til noget andet Resultat, end at den Ansuffelse principielt er den rigtige, at Havets Rigdomme paa ingen Maade kan udtømmes eller endogfaa kun i væsentlig Grad forringes ved Menneskenes Anstængelse, og at det derfor principielt vil være urigtigt, saaledes som Fiskerikommisjonen har ment, at lade Bestemmelserne i en Fiskerilov optræde som hemmende, indskrænkende og forbydende. Det, tror jeg, er principielt urigtigt.

Der kan derimod reises et andet Spørgsmaal, og det er, at, om end Havets Hjælpekilder saaledes principielt ere udtømmelige, om det saa dog ikke er muligt i mere indelukkende Bænde at udtømme de der forhaandenværende Fiske, om ikke for særdeles lang Tid, efter som Udgangen til Havet staaar dem aaben, saa dog paa en saadan Maade, at det søelig kan mærkes og for et Tidrum, som ikke kan lades ude af Betragtning. Dette Spørgsmaal har Kommissionen behandlet paa en Maade, som jeg ikke kan Andet end yde min Anerkjendelse fra et videnskabeligt Standpunkt. Kommissionen har nemlig i saa Henseende leveret os Optegnelser fra Roskildefjord. Det er jo et Farvand eller en Fjord, som har en temmelig stor Abstrækning med en lille Munding, og som altsaa maatte synes netop at være skiftet til, at man der kunde gjøre saadanne Sagtagelser. Hvad Kommissionen derom ansværer, staaer i Betænkningen Pag. 65, og jeg skal udbede mig det høie Things Tilbedelse til i Korthed at gjenmemgaa, hvad der blev sagt. Jeg gaar ud fra, at Kommissionens Tal ere rigtige; jeg kjenner ikke Kommissionens Hjemmel for sine Tal, men hvad jeg har at anføre, er under den Forudsætning, at Kommissionens Tal ere rigtige. Kommissionen oplyser, at i 1872 blev det fiskeet i Roskildefjord 160,000 Pd. Al, der vales med 170,000 og 160,000 Pd., da det er den preussiske Opfylder, der har angivet det til 160,000, antager jeg, at hans Op-

givelse er paalidelig, thi han veed vist bedst, hvad han har betalt. Der blev altsaa fiskeet 160,000 Pd. med Kalevaad i 1872 og en Nats Fiske beløb sig den Gang i gunstigste Tilfælde til 30—40 Lpd. Al, medens et almindelig godt Natfiske var 14—15 Lpd. I 1873 blev der taget i Roskildefjord 181,504 Pd. Al, men et enkelt Natfiske beløb sig det Aar i det Høieste til 23 Lpd. mod 30—40 Aaret forud og et enkelt almindeligt Natfiske var kun 8 Lpd. mod 14—15 forrige Aar. Det antyder ganske vist en Tilbagegang. Der bliver sagt, at 1873 gif der 50—60 Stkr. paa et Lpd., altsaa omtrent 3 Snefe 1874 blev der taget 119,360 Pd. Al ud af Roskildefjord, men nu var det bedste Natfiske kun 6 Lpd. 12 Pd., altsaa betydeligt mindre end Aaret forud, hvor det naaede til 23 Lpd., som atter var mindre end Aaret forud, 30—40 Lpd., og et almindeligt Natfiske var i 1874 kun 2—4 Lpd., altsaa ikke lidt mindre end 8 Lpd. det forrige Aar og 14—15 Lpd. Aaret forud, og nu gif der omtrent 4 Snefe paa Lpd. mod 3 Snefe Aaret forud, saa at Aalene effektivt være blemme mindre. Endelig fiskede man 1875 54,824 Pd. Al ud af Roskildefjord, men nu naaede det bedste Natfiske ikke længere end til 2—3 Lpd. mod 6 Aaret forud og 23 Aaret før det og 30—40 det næstforegaaende Aar, medens et almindeligt Natfiske var under 2 Lpd. mod henimod 4 Aaret forud og 8 Aaret før det, mod 14—15 i det foregaaende — nemlig 1872, det første, fra hvilket der er Beretning — og nu gif der 80—100 Stkr., altsaa omtrent 5 Snefe Al paa et Lpd. mod 4 Snefe i 74 og 3 Snefe i 73. — Disse Oplysninger, som Kommissionen her har givet, forekomme mig i Virkeligheden, deres Rigtighed forudsat, at være skiftede til at vise, at det er muligt i et saadant indre Farvand ved en meget stærk Opfiskten at borttage Fiske, — der er her Tale om Al, — paa en saadan Maade, at det er søeligt baade saaledes, at man fanger færre, og saaledes, at de, man fanger, ere mindre. Det er i Øvrigt en ganske overordentlig Mængde Al, der i disse 4 Aar er tagen op af Roskildefjord, jeg har lagt Tallene sammen, det bliver 515,600 Pd., hvad der vist maa betegnes som et meget betydeligt Kvantum, som neppe kunde være tagne i den Tid uden netop med Vaad; med Snøvær og andre Redskaber var det vistnok umuligt at tage dem. Jeg tilstaaer, at jeg har hørt, at der er dem, der paastaa nu, at der ikke desto mindre er lige saa mange Al i Roskildefjord, som der nogenstunde har været, jeg veed ikke, om det er rigtigt, men jeg anser det for muligt, at det er rigtigt, idet denne Bortfiskten af store Al bidrager ganske overordentligt til at frede Ynglen. Jeg ser af Røyer: „Dannmarks Fiske“, at Aalen aldeles ikke staaer sin Yngel, saa at en stor Del af Ynglen maa tjene til Føde for de større Al, og naar disse blive fiskede bort, synes det mig,